

De zon heeft als een welgevallig oog neergekeken op Utrecht toen de NOVA op 30 en 31 mei zijn 2e lustrum vierde. De Utrechtse Smalfilm Amateurs fungeerden als gastheren, een taak waarvan zij zich bijzonder goed hebben gekweten, en heus niet alleen omdat zij voor de 'primeur' zorgden ook de zaterdagmiddag reeds in het teken van de filmhobby te plaatsen. Toen werden namelijk in de grote zaal van het complex dat N.V.-huis heet, een aantal bekroonde films vertoond die wegens tijdgebrek geen plaats hadden gevonden op zondagmiddag.

Het smaakt naar meer, en vraagt om herhaling tijdens een volgend congres! - zo luidde de vrijwel algemene opinie van de aanwezigen, die zich periodiek van projectiezaal naar recreatieruimte bewogen. De echte filmenthousiasten vonden een kwartier pauze tussen de films veel te lang, maar anderen voelden toch wel voor een gezellige kout met vrienden die ze lang niet meer hadden gezien. Trouwens, dikwijls was het kwartier nog te kort voor de obers die zich voor de taak geplaatst zagen de mensen van limo-

nade en thee te voorzien! Ik vertelde het reeds in het juni-nummer: in de tussentijd kregen de dames gelegenheid zich in een zijzaal te bezinnen op methoden tot verfraaiing van het uiterlijk. De officiële opening van het congres vond aan het eind van de middag plaats in de grote zaal: projectoren en bandrecorders waren weer opzij gezet. Het bestuur zette achter een groene tafel, de voorzitter stond achter een kathedr. Er werd gesproken door afgevaardigden van de districten, namens het maandblad Smalfilm (Dick Boer zond een telegram waarin hij spijt betuigde over zijn gedwongen afwezigheid), en last but not least door vertegenwoordigers van de Engelse, Duitse en Belgische smalfilmerswereld die door hun presentie een speciaal cachet aan dit congres verleenden. De Engelsman ontving een applausje omdat hij zijn rede in onze taal begon! Voorzitter Van Eldik dankte ieder met een passend woord, ook de Haagse Amateur Filmers die een bloemstuk zonden dat kleur gaf aan het podium.

De officiële opening duurde

waarschijnlijk langer dan was voorzien, in elk geval raakte het borrel-halfuurtje een beetje in de klem. Velen verdwenen ijlings naar hun hotel om zich voor de avond te kleden.

Toen volgde het diner waar een kleine 200 personen aanzaten. Het was een grappig idee om het menu op een stukje kleinbeeld-film af te drukken, maar moeilijk leesbaar was het voor sommigen toch zeer beslist! Dat nam niet weg dat de gelukkigen die een drukfout in hun menu aantroffen zich zonder dralen konden melden toen werd bekend gemaakt dat een filmpje de bijbehorende verrassing was! Tijdens de maaltijd werd niet meer gespeeed, het gesproken woord bepaalde zich tot aanwijzingen die de tafelpresident via microfoon en luidspreker over de eters uitstrooide.

Ik wil over de feestavond niet in details treden. De conferencier André Meurs kreeg gelegenheid enkele aantrekkelijke nummers aan te kondigen waarvan de muzikale clown Rexis en Jan Oradide hoogtepunten, en de Selvera's het vrouwelijke element vertegenwoordigden.

Bezwaar van programma's als deze is de geringe affiniteit tot de smalfilmerij, want voor de artisten is zo'n avond een optreden naast vele andere, en weinig doet het er toe of in de zaal smalfilmers, schoenreparateurs of spinaziekwekers zitten. De opmerking van de conferencier dat hij 'elke keer dat hij in Utrecht zou komen bij NOVA aan zou lopen' is van die zienswijze een duidelijke illustratie.

Als slot van de avond, in de zaal waar eerder gedineerd was, een dansfeest op de tonen van Willy Schobbe en zijn orkest. De stemming was uitstekend, de uitsmijters ook, de warme worstjes zelfs héél best: daarom waren ze voortijdig uitverkocht!

Het mooie weer van de zondagochtend trok velen naar de auto-behendigheidswedstrijd. Het was niet de bedoeling dat NOVA-automobilisten op twee wielen over het parcours gingen, of een snelheidsrecord vestigden, want gegarandeerd werd door de organisatoren dat beschadigingen tot de onmogelijkheden behoorden, zelfs bij een proef met een geblinddoekte chauffeur die op aanwijzing van zijn bijrijder tot een

bepaalde prestatie moest komen!

'Tezelfdertijd bleken toch nog zeer velen in de grote zaal de Dollywoodshow te prefereren boven de zon en de rally. Cor Icke, zelf verbonden aan Joop Geesink's Dollywood, gaf een zeer duidelijke en efficiënte toelichting bij de reclamefilms die werden vertoond. Het publiek toonde zich na afloop zeer enthousiast en dankbaar.

Het aantal aanwezigen en de nervositeit stegen naarmate de klok het uur 2 naderde. Voor de lunch waren al veel meer gegadigden dan voor het diner van de vorige avond: de luidspreker noodde de eters per club naar de eetzaal, om ongelukken bij het duwen en dringen te voorkomen. Voorzover ik kon constateren was er voldoende brood en beleg voor alle aanzittenden.

De filmmiddag demonstreerde ten overvloede dat zo spoedig als maar enigszins mogelijk een oplossing dient gevonden voor het geluidsprobleem, want de seconden tikten voort terwijl de zaal steeds weer tot wachten gedoemd werd. Eerst moest een projector plus bijbehoren worden weggeruimd om plaats te maken voor het volgende apparaat, met bandrecorder met versterker. De projector moest worden ingesteld, film en band ingelegd, en eindelijk mochten de lichten in de zaal doven. Daar kwam bij dat de uitreiking van de prijzen ook meer tijd nam dan gewoonlijk. Wie

een telling heeft verricht met de uitslagenlijst voor ogen, heeft al uitgerekend dat er meer prijzen waren, zelfs meer wisselprijzen, want de Utrechse club stelde een zeer artistiek kunstvoorwerp beschikbaar speciaal in Leerdam ontworpen en vervaardigd, voor de beste familie-film. Het was juist gezien van de voorzitter de gelukkigen per club naar het podium te roepen. Heel goed bouwde hij naar een climax: de volkomen verraste Melis en echtgenote uit Eindhoven die helemaal niet hadden gerekend op de wisselprijs voor de beste film van het congres!

In de speciale kolommen van Smalfilm heeft u - in juni en in het nummer dat voor u ligt - de indrukken van de juryleden en van de „Smalfilm-verslaggevers kunnen lezen, en daarom lijkt het mij overbodig op deze plaats nogmaals over de vertoonde films uit te weiden of zelfs maar te vermelden hoe de zaal reageerde. Het lijkt me voldoende het programma af te drukken voor hen die zich willen vergewissen welke keuze de samenstellers maakten. Het was tegen 7 uur toen de congressisten zich weer naar noord, zuid, oost en west spoeden: **naar huis!** Ik stel me voor dat de Utrechtse Smalfilmers die maanden en weken in de weer waren voor het wel-slagen van dit jaarlijks festijn, 's avonds opeens het gevoel kregen een doorgeprikt ballonnetje te zijn! E. B.